

Til Justitsministeriet
ATT: Ida Skov Bundgaard

SSP-Samrådets bemærkninger til ”Høring over udkast til bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn med barnets eller den unges efterlevelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse samt udkast til bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens reaktioner ved overtrædelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse.”

SSP-Samrådet vil takke for muligheden for at afgive bemærkninger til ”høring over udkast til bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn med barnets eller den unges efterlevelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse samt udkast til bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens reaktioner ved overtrædelse af Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse”.

SSP-Samrådet har, i nærværende høringssvar, generelt fokus på: strukturelle barrierer, vigtigheden af individuelle vurderinger, vigtigheden af rettidig indsats, betydningen af et velfungerende tværsektorielt samarbejde og risikoen for overdosering i indsatserne med potentiel kontraproduktiv effekt til følge.

SSP-Samrådet har nedenstående fem bemærkning. Der tages udgangspunkt i passagerne i høringsbrevet ved afgivelse af bemærkningerne.

Fra Høringsbrevet:

”Der lægges i udkastet til bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens tilsyn op til i § 4, stk. 4, at tilføje et 2. pkt., som beskriver den situation, hvor barnet eller den unge er forhindret i at deltage i en fastsat foranstaltning på grund af sygdom. Ifølge den gældende § 4, stk. 4, kan ungekriminalforsorgen kræve dokumentation, såfremt barnet/den unge eller en forældremyndighedsindehaver er forhindret i at møde hos eller modtage besøg af ungekriminalforsorgen på grund af sygdom. Det foreslås med ændringen, at det samme for fremtiden skal gælde i forbindelse med en foranstaltning”

SSP-Samrådets bemærkninger:

Det bemærkes, at hvis ungekriminalforsorgen skal kræve dokumentation ved sygdom i forbindelse med udeblivelse fra en foranstaltning, bør det tydeligt defineres, hvor ofte sådan dokumentation kan forventes. Det anbefales, at dette sker inden for et fastsat interval – fx kun efter et bestemt antal udeblivelser eller ved længerevarende fravær. På den måde kan unødigt pres på de unge og deres familier undgås, samtidig med at der sikres en effektiv opfølgning.

SSP-Samrådet

Mads Hardahl-Haugaard
Formand
Tlf.: +45 41 93 68 24
mads.haugaard@ssp-samraadet.dk

Rikke Risgaard Laustsen
Næstformand
Tlf.: 7253 8356
rikke.laustsen@ssp-samraadet.dk

www.ssp-samraadet.dk

24.09.2024

Det er også afgørende, at de unge og deres familier bliver informeret om denne mulighed for dokumentationskrav allerede ved den første indledende samtale. På den måde kan de være opmærksomme på reglerne, inden en situation med sygdom opstår. Desuden anbefales det, at ungekriminalforsorgen gentager denne information ved det første sygdomsrelaterede afbud, så det er tydeligt for familierne, hvilke forventninger der er til dem, således dette ikke kommer som en overraskelse senere i forløbet.

Endvidere bør det overvejes, hvordan kommunerne bedst kan inddrages i tilfælde af gentagne fravær på grund af sygdom. En tæt koordination mellem ungekriminalforsorgen og kommunerne er essentiel for at sikre, at der ikke opstår misforståelser om årsagen til fravær. Ved at underrette kommunen, hvis fraværet er gentagende eller langvarigt, kan der sættes tidligt ind med den nødvendige støtte og eventuelle afklaringer.

Fra Høringsbrevet:

”Der lægges med udkastet endvidere op til i § 5 at indsætte et nyt stk. 2, som beskriver, at ungekriminalforsorgen, såfremt barnet eller den unge udelukkende pålægges en straksreaktion, kan vælge alene at føre tilsyn med, at straksreaktionen fuldføres, frem for løbende at føre tilsyn, som det er tilfældet ved et forbedringsforløb.”

SSP-Samrådets bemærkninger:

Det giver god mening, at ungekriminalforsorgen i tilfælde af en straksreaktion alene fører tilsyn med, at reaktionen fuldføres, og dermed undgår de mere omfattende tilsynsforanstaltninger, der kræves ved et forbedringsforløb. Dette kan være med til at sikre en mere effektiv og målrettet indsats, hvor ressourcerne bliver brugt bedst muligt.

For at sikre, at straksreaktionen gennemføres rettidigt, anbefaler vi, at kommunerne fastsætter en tydelig frist for, hvornår straksreaktionen skal være afsluttet. Dette bør kommunikeres klart til ungekriminalforsorgen, så der kan følges op, hvis fristen ikke overholdes. Samtidig bør der etableres et system, hvor kommunerne hurtigt kan give besked til ungekriminalforsorgen, når straksreaktionen er fuldført før den fastsatte tidsfrist. Dette vil bidrage til et mere effektivt samarbejde mellem kommunen og ungekriminalforsorgen og sikre, at der ikke opstår forsinkelser eller misforståelser i processen.

Derudover kan det overvejes, om der bør etableres klare retningslinjer for, hvad der sker i tilfælde af, at en straksreaktion ikke fuldføres inden for den fastsatte frist. Det vil være gavnligt at have en procedure på plads, så der hurtigt kan iværksættes opfølgende handlinger for at sikre, at den unge gennemfører straksreaktionen. Dette kan

hjælpe med at sikre, at sanktionerne opretholder deres pædagogiske og forebyggende formål.

Fra Høringsbrevet:

”Derudover lægges der med bekendtgørelsesudkastet op til at indsætte en ny §12, hvor det fremgår, at kontakten mellem barnet eller den unge og ungekriminalforsorgen i helt særlige tilfælde, hvor barnets forhold tilsiger det, kan begrænses til hver anden måned.”

SSP-Samrådets bemærkninger:

Det er positivt, at ungekriminalforsorgen gives mulighed for at tage en individuel vurdering af, om der er grundlag for at afslutte tilsynet, når et forbedringsforløb er gennemført. Dette sikrer, at der tages hensyn til barnets eller den unges konkrete udvikling og situation, fremfor at afslutningen automatisk følger en tidsramme. En sådan fleksibilitet er vigtig, da hvert individ har forskellige behov, og det er ikke altid muligt at sikre tilstrækkelig fremgang inden for et fastsat tidsrum som 6 måneder.

Det vil være hensigtsmæssigt, at der fastlægges klare retningslinjer for, hvornår tilsynet bør opretholdes, så der er en ensartet praksis i alle kommuner og en tydelighed i afgørelserne. Der bør tages højde for både barnets eller den unges adfærd og den samlede vurdering af risikoen for tilbagefald, således at tilsynet ikke afsluttes for tidligt i sårbare tilfælde, men heller ikke opretholdes unødigt længe, hvor det ikke længere tjener et formål.

Det anbefales desuden, at ungekriminalforsorgen i samarbejde med relevante kommunale myndigheder løbende evaluerer forløbet for at sikre, at eventuelle yderligere behov for støtte eller foranstaltninger bliver identificeret og iværksat. Dette vil bidrage til at sikre en god overgang for den unge, når tilsynet afsluttes, og understøtte en langsigtet positiv udvikling.

Endelig vil det være relevant at sikre, at familierne og den unge løbende er informeret om processen og eventuelle vurderinger, således at de er forberedte på, hvad en eventuel forlængelse eller afslutning af tilsynet indebærer. En tæt dialog mellem ungekriminalforsorgen og familien kan være med til at skabe klarhed og tryghed omkring hele forløbet.

Fra Høringsbrevet:

”Endelig lægges der i bekendtgørelsesudkastet op til at tilføje et nyt § 22, stk. 3, hvorefter ungekriminalforsorgens tilsyn i helt særlige tilfælde kan sættes i bero i en nærmere afgrænset periode, hvor barnets forhold tilsiger det”.

SSP-Samrådets bemærkninger:

Det giver mening at kunne sætte ungekriminalforsorgens tilsyn i bero i helt særlige tilfælde. Dette kan være hensigtsmæssigt i situationer, hvor barnet eller den unge i forvejen gennemgår et forbedringsforløb, såsom udredninger eller andre intensive samtaleforløb. I sådanne forløb kan den unge allerede være i kontakt med mange nye personer og institutioner, og en pause i tilsynet kan medvirke til at reducere det pres, som mange samtidige forløb kan medføre.

For at sikre, at denne pause i tilsynet bliver anvendt korrekt og ikke fører til utilsigtet fravær af relevant støtte eller opfølgning, anbefaler vi, at ungekriminalforsorgen i tæt samarbejde med kommunen vurderer, hvornår en sådan pause er passende. Det er vigtigt, at der skabes en klar dialog mellem alle relevante parter – herunder kommunen, familien og eventuelle andre instanser, der er involveret i barnets eller den unges forløb – for at sikre, at alle er informeret om beslutningen, og at der er enighed om den tidsmæssige afgrænsning af pausen.

Derudover bør der være retningslinjer for, hvordan denne pause evalueres løbende, og hvornår tilsynet genoptages. På den måde kan man sikre, at den unge fortsat får den nødvendige støtte og opfølgning, når det er mest hensigtsmæssigt, og at der ikke opstår for lange perioder uden kontakt, hvor der kan opstå yderligere udfordringer for barnet eller den unge.

Ved at sikre tæt samarbejde med kommunen og en klar plan for genoptagelse af tilsynet, kan dette tiltag være med til at skabe en mere fleksibel og individuelt tilpasset støtte til børn og unge, der er i særligt krævende forløb.

Fra Høringsbrevet:

"I udkastet til bekendtgørelse om ungekriminalforsorgens reaktioner lægges der op til at indsætte en ny § 15, som beskriver ungekriminalforsorgens forpligtelse til at underrette Ungdomskriminalitetsnævnet, hvis kommunerne ikke iværksætter fuldbyrdelsen af en afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet med den fornødne hurtighed. Nævnet pålægger herefter kommunen at gennemføre afgørelsen inden for en nærmere fastsat tidsfrist, jf. § 51 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet".

SSP-Samrådets bemærkninger:

Det vurderes mere hensigtsmæssigt at bede kommunerne om at fremlægge en detaljeret plan for, hvad der skal ske i perioden, indtil de fastsatte foranstaltninger kan iværksættes. Dette vil sikre, at der er gennemsigtighed omkring de midlertidige løsninger, og at de unge ikke risikerer at ende i uhensigtsmæssige placeringer, mens de venter på, at de korrekte foranstaltninger kan træde i kraft.

Det er ofte tilfældet, at der mangler pladser på de relevante børne- og ungeinstitutioner, herunder sikrede afdelinger eller delvist sikrede afdelinger. Dette kan føre til, at kommunerne føler sig presset til at træffe hurtige, men potentielt suboptimale valg

for at leve op til nævnets krav om hurtig iværksættelse. Det er dog afgørende, at kvaliteten af foranstaltningen ikke kompromitteres af tidspresset, og at der vælges den bedst mulige løsning for den enkelte unge.

Det anbefales derfor, at fokus ikke alene bør være på at opfylde tidsfristen, men også på at sikre, at den unge placeres i et miljø, der understøtter deres behov og udvikling bedst muligt. I tilfælde af ventetid bør kommunerne beskrive de tiltag, der vil blive iværksat i den mellemliggende periode for at sikre, at den unge får den nødvendige støtte, indtil den endelige løsning kan implementeres. Dette vil være med til at skabe en bedre helhedsorienteret tilgang og sikre, at der ikke træffes forhastede beslutninger, som kan have negative konsekvenser for den unges trivsel og udvikling.

SSP-Samrådet stiller sig naturligvis til rådighed ved spørgsmål mv. og ser frem til at følge det videre arbejde med bekendtgørelsen. Såfremt I måtte have spørgsmål, er I velkomne til at kontakte SSP-Samrådet på sekretariat@ssp-samraadet.dk

På vegne af SSP-Samrådet

Mads Hardahl-Haugaard
Formand

Rikke Laustsen
Næstformand